ЄДНАЙМОСЯ І ШАНУЙМОСЯ, БО В СПІЛЬНОСТІ ТА ВЗАЄМОПОРОЗУМІННІ — НАША СИЛА!

Авіабудівник України

WWW.UKRPROFAVIA.ORG.UA

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ АВІАБУДІВНИКІВ УКРАЇНИ

№ 20 (277), жовтень 2018 року

ПІШОВ З ЖИТТЯ ВАЛЕРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ ШМАРОВ

14 жовтня 2018 року, у День захисника України пішов з життя Валерій Миколайович Шмаров, державний діяч, талановитий управлінець, відомий вчений, багаторічний соціальний партнер Профспілки авіабудівників України, наш колега, друг і товариш.

Народився 4 серпня 1945 року в с. Жолоби (Вінниця). Закінчив Київський технікум радіоелектроніки (1966), Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка (1972).

Біографія Валерія Миколайовича — яскравий приклад того, як повинні готуватися висококваліфіковані кадри країни, справжні професіонали — управлінці. З 1966 по 1988 рр. працює на Київському радіозаводі: пройшов шлях від регулювальника радіоапаратури до начальника цеху спеціального виробництва. Брав участь у створенні та виробництві систем керування кількох поколінь стратегічних ракет наземного і морського базування: Р-36, Р-36М, Р-36М УТТХ, Р-36М2, 3М65, 3М37; РН «Енергія» та ряду космічних апаратів.

З 1988 по 1992 рр. — директор Жулянського машинобудівного заводу Міністерства авіаційної промисловості СРСР. Багато зусиль доклав для організації серійного виробництва зразків зенітно-ракетного озброєння.

У 1992–1993 рр. — перший заступник Генерального директора Національного космічного агентства України. Один зі співавторів першої Національної космічної програми України.

На усіх без винятку посадах у системі військово-промислового комплексу СРСР та України Валерій Миколайович користувався заслуженим авторитетом серед колег, вищого керівництва, в колективах, які він очолював. Два ордени — «Знак Пошани» (1976) та Трудового Червоного прапора (1988) тому яскраве підтвердження.

Глибокі знання, величезний досвід та вміння брати на себе відповідальність стали вирішальними при призначенні Валерія Миколайовича на посади віце-прем'єр-міністра України з питань військово-промислового комплексу (1993–1995), міністра оборони України (1994–1996) — першого цивільного керівника оборонного відомства часів Незалежності. Саме йому довірили розпочати системне реформування Збройних Сил України. Він перший, хто перерозподілив функції між Генеральним штабом та Міністром оборони.

З 1997 р. — Президент Асоціації підприємств авіапромисловості України «Укравіапром» і на цій посаді активно працював над об'єднанням авіаційної галузі, над вирішенням проблемних питань підприємств авіабудування, планами щодо їх розвитку. Народний депутат України III скликання, працював в Комітеті Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони (1998–2002), в порядку законодавчої ініціативи запропонував низку законопроектів щодо державної підтримки стратегічних галузей оборонно-промислового комплексу (зокрема, бронетанкової галузі), наукових досліджень, підприємств авіабудування тощо.

Після роботи в Парламенті країни унікальний досвід та знання Валерія Миколайовича знову виявилися затребувані і з 2002 по 2005 рр. він обіймає відповідальну посаду Генерального директора Державної компанії «Укрспецекспорт». Держава високо оцінила результати невтомної праці Валерія Шмарова, нагородивши його орденом «За заслуги» III ступеня, іменною вогнепальною зброєю, багатьма іншими державними та галузевими нагородами.

Після завершення роботи на державній службі Валерій Миколайович присвятив себе науковій та викладацькій роботі. З 2005 по 2017 рік був директором Аерокосмічного інституту Національного авіаційного університету.

Лауреат Державної премії України (2002). Професор (2004). Доктор технічних наук (2006). Дійсний член Української технологічної академії (1996). Автор (співавтор) близько 40 наукових праць з питань діагностики поверхонь складної форми за допомогою лазерних далекомірів.

За безпосередньої участі Валерія Миколайовича було реалізовано масштабний проект — створення найбільшого у Східній Європі музею авіації — Державного музею авіації України, який став гордістю всієї держави.

Валерій Миколайович постійно опікувався питаннями розвитку робітничого спорту галузі, знаходився у витоків Міжнародних та Всеукраїнських Спартакіад ПАУ.

На посаді президента Асоціації «Укравіапром» Валерій Миколайович доклав багато зусиль для розробки і підписання Галузевих Угод авіаційної промисловості в різні роки; для створенні Рейтингової оцінки соціально-економічної діяльності підприємств авіаційної промисловості. Був ініціатором і автором заснування найвищої відзнаки галузі — «Почесний авіабудівник України».

За яку б роботу не брався Валерій Миколайвич, яку б посаду не обіймав, завжди ставився до цього системно, відповідально і виважено.

Колеги і друзі Валерія Шмарова цінували його за його принциповість і характер. Він був багатогранною особистістю, щирим другом і товаришем: життєрадісним і енергійним, і у той же час толерантним і надзвичайно скромним.

Все своє життя Валерій Миколайович присвятив служінню людям, народу України, таким він і запам'ятається нам назавжди.

І досі не віриться, що перестало битися серце великого патріота нашої держави Валерія Миколайовича Шмарова…

Висловлюємо свої щирі співчуття і глибоко сумуємо разом з рідними і близькими Валерія Миколайовича. Для всіх нас це важка втрата…

Світла пам'ять про Валерія Миколайовича Шмарова назавжди залишиться у наших серцях.

Асоціація «Укравіапром»,
Центральний Комітет Профспілки авіабудівників України,
Об'єднання організацій роботодавців авіаційної промисловості України,
Фізкультурно-спортивне товариство «Україна»,
Редакція газети «Авіабудівник України»

ПРОФСПІЛКИ ПРОВЕЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКУ АКЦІЮ ПРОТЕСТУ

У Міжнародний день боротьби з бідністю відбулася наймасштабніша за останні роки Всеукраїнська профспілкова акція протесту, як завершальний етап акції протесту, яка розпочалася раніше в регіонах країни.

Прес-конференція представників профспілок

16 жовтня п.р., напередодні акції протесту, під час прес-конференції в інформагенції УНІАН журналісти з перших вуст почули, чого прагнуть профспілки, виходячи на багатотисячну акцію протесту в Києві.

Щодо вимог спілчан розповів заступник голови ФПУ **Олександр Шубін**. Він зазначив, що все цивілізоване людство 17 жовтня щороку відзначає Міжнародний день боротьби з бідністю. В цей день профспілки не можуть мовчати про становище, в якому сьогодні перебуває більшість людей в нашій країні, зокрема представники профспілок — люди найманої праці. На жаль, рівень їхнього життя погіршується.

ФПУ висуває такі основні вимоги до ВР, Уряду і роботодавців:

— перш за все це — **забезпечення розвитку вітчизняного виробництва для створення робочих місць в Україні**. Нам потрібні гідні робочі місця з належною зарплатою;

— **зупинити відтік робочої сили з країни**, припинити економію на людині праці, встановити з 1 січня 2019 року у головному фінансовому документі країні — Держбюджеті відповідно до норм вітчизняного законодавства та міжнародних конвенцій, ратифікованих Україною, — розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб на рівні 5.167 грн., **мінімальний рівень оплати праці — не менше 7.700 грн.**, мінімальний розмір пенсій — на рівні 2.840 грн.;

— **не підвищувати ціни на споживчі товари, природний газ, паливо, тарифи на електроенергію, ЖКГ, транспортні послуги,** та забезпечити належний захист населення, хто цього потребує;

— передбачити у Державному бюджеті України на 2019 р. — видатки на освіту на рівні 7% ВВП, охорону здоров'я — на рівні 5% ВВП, у достатніх розмірах видатки на соціальний захист, стипендії, розвиток економіки, як цього вимагає вітчизняне законодавство;

— **невідкладне погашення боргів по зарплатах,** що зараз досягає 2,7 млрд. грн., а також **захист прав профспілок на їхнє майно**.

Від Профспілки авіабудівників України у прес-конференції взяв участь **Ярема Жугаєвич**.

Голова ПАУ наголосив, що першою і основною вимогою є недопущення підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги, на газ і т.д.

Також одна з вимог — це пріоритетний розвиток вітчизняного виробництва та створення робочих місць в Україні. У своєму виступі він відмітив, що незайнятість українців є найбільшою бідою, яка може стати причиною для соціальних невдоволень.

Ярема Жугаєвич звернув увагу на відсутність у новому Бюджеті достатнього державного оборонного замовлення для підприємств машинобудівного і оборонно-промислового комплексів. В результаті, фактично в умовах війни відбувається скорочення працюючих в галузях ОПК.

Він підкреслив необхідність затвердження Державної цільової науково-технічної програми розвитку авіаційної промисловості.

Крім того, дуже необдумано було закуплено вживані вертольоти французького виробництва.

Також у своєму виступі він наголосив про необхідність негайного погашення заборгованості на одному з найбільших підприємств авіаційної галузі — Харківському державному авіаційному виробничому підприємстві (майже 190 млн. грн.).

На жаль, всі кредити, позики, які бере держава, не працюють на економіку, на створення доданої вартості в Україні.

Мітинг

17 жовтня 2018 року у Міжнародний день боротьби з бідністю відбулася наймасштабніша за останні роки **Всеукраїнська профспілкова акція протесту, як завершальний етап акції протесту, яка розпочалася раніше в регіонах країни**.

У профспілковій колоні була представлена майже вся Україна. Біля 15 тисяч трудівників рішуче вимагали від влади — РОБОТУ, ЗАРПЛАТУ, ГІДНЕ ЖИТТЯ!

Велетенською ходою спілчани пройшли центром Києва, виступаючи проти зростання цін, непосильних тарифів, закликаючи Уряд і роботодавців повернути

В ЦЕНТРІ УВАГИ

борги по зарплатах, забезпечити українців робочими місцями, гідними зарплатами, припинити економію на людській праці, забезпечивши з 1 січня 2019 року: розмір прожиткового мінімуму 5167 грн, мінімальний рівень оплати праці не нижче 7700 грн, мінімальний розмір пенсії 2840 грн, належного фінансування медицини та освіти в Держбюджеті-2019, припинення рейдерства профспілкового майна.

Після мітингу делегація спілчан була прийнята для перемовин урядовою стороною. Члени Профспілки авіабудівників України взяли активну участь у зазначеній акції.

Висловлюємо щиру подяку за участь представникам первинних організації Профспілки авіабудівників України у даному заході та маємо надію, що профспілкові Вимоги будуть почуті Урядом.

Висловлюємо подяку ПО ПАУ які взяли активну участь у акціях протесту в регіонах — Запоріжжі, Харкові, Дніпрі, Хмельницькому та інших містах та у підсумковій акції протесту — у м. Києві.

Зустріч з Віце-прем'єр-міністром України

17 жовтня делегація уповноважених представників Всеукраїнського профспілкового віча провела в Кабінеті Міністрів України зустріч з Віце-прем'єр-міністром України, Головою НТСЕР **Павлом Розенком**.

Голова Федерації профспілок України **Григорій Осовий** окреслив консолідовані вимоги ФПУ, які щойно були одноголосно ухвалені учасниками Всеукраїнської акції протесту, а також передав пакет галузевих вимог, пропозицій, звернень та листів трудових колективів.

На зустрічі з інформацією про ситуацію в різних галузях, з конкретними вимогами та пропозиціями виступили представники профспілок, зокрема від ПАУ — голова ПО ПАУ на ДП «Антонов» **Віктор Гуска**.

В обговоренні профспілкових вимог взяли участь Міністр соціальної політики України **Андрій Рева**, Міністр освіти і науки **Лілія Гриневич**, в.о Міністра охорони здоров'я України **Уляна Супрун**, керівники різних секторів економіки.

Під час зустрічі Голова ФПУ **Григорій Осовий** наполіг на проведенні в період розгляду і доопрацювання Урядом проекту Держбюджету-2019, зустрічі керівників Всеукраїнських профорганізацій і територіальних профоб'єднань особисто з Главою Уряду Володимиром Гройсманом для врахування профспілкових пропозицій у головному фінансовому документі країни і реагування на передані на цій зустрічі профспілкові вимоги.

Зазначимо, що півтора десятка тисяч учасників акції протесту були вкрай розочаровані та навіть обурені фактом, що на їх заклики ані Глава Уряду особисто, ані жоден міністр, які у цей час перебували у Будинку Уряду, так і не вийшли до людей.

Невже й насправді урядовцям в Міжнародний день боротьби з бідністю зовсім нічого розповісти представникам трудових колективів, що саме нинішній склад Уряду робить для вирішення такої кричущої для України проблеми, як бідність? На погляд профспілок, саме мітинг перед урядовою будівлею у Києві цього дня є тим майданчиком, де чиновники змогли б не ховаючись у кабінетах, а наживо поспілкуватись з людьми, які їх утримують та вирішити проблеми, що турбують мільйони українців.

Делегація від Всеукраїнського профспілкового віче попередила урядовців: якщо буде зволікання з розглядом профспілкових вимог, якщо буде й надалі ігнорування поданих ними пропозицій, профспілки вимушені будуть вдатись до масових протестних дій по всій країні, аж до проведення всеукраїнського страйку. АУ

Федерація профспілок України від імені 5 мільйонів спілчан вимагає від Верховної Ради України, Уряду і роботодавців

1. Забезпечити пріоритетний розвиток вітчизняного виробництва для створення робочих місць в Україні.
2. Припинити економію на людині праці, встановити з 1 січня 2019 року, відповідно до норм вітчизняного законодавства та міжнародних зобов'язань держави:
   – розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб 5167 грн.;
   – мінімальний рівень оплати праці – не нижче 7700 грн.;
   – мінімальний розмір пенсії 2840 грн.
3. Не підвищувати ціни на природний газ, паливо, тарифи на електроенергію та житлово-комунальні послуги, транспортні послуги, коли люди не мають змоги заплатити.

Забезпечити захист населення через механізм субсидій.

4. Передбачити в Державному бюджеті України на 2019 рік видатки на освіту 7 % ВВП, охорону здоров'я – 5 %, соціальний захист, стипендіальне забезпечення молоді, розвиток галузей економіки як визначено законами.
5. Невідкладно повернути борги по заробітній платі понад 100 тис. працівникам.
6. Припинити державне рейдерство профспілкового майна та наступу на права профспілок.

Вимоги Всеукраїнських профспілок і територіальних профоб'єднань доповнюють основні вимоги ФПУ і будуть передані до Уряду і Верховної Ради України.

Всеукраїнська акція протесту профспілок: точка зору профактивістів

Наталія БІЛА, член ПАУ:

– Ми, члени профспілок і люди, які солідарні з вимогами профспілок, прийшли на акцію протесту, щоб висловити свою позицію. Ми обурені тим, що на фоні падіння життєвого рівня в країні, на фоні відсутності якоїсь чіткої гарної перспективи для людей, йде постійний і безупинний наступ на наші права. У чому він виражається? У встановленні абсолютно необґрунтованих ні економічно, ні соціально, тарифів на житлово-комунальні послуги, на природний газ, на електроенергію, на проїзд у громадському транспорті тощо. І все це відбувається тоді, коли кожен українець бачить як швидко зростають ціни на продукти харчування, одяг, побутові товари. Як ми маємо прожити за таких умов? І вершиною цинізму є той факт, що чим вища ціна, тариф, тим, як правило, гірше якість. Як можна підвищувати щось, не запропонувавши людям натомість прозору програму змін якості в тих же житлово-комунальній сфері та у громадському транспорті?

Не секрет ні для кого, що житлово-комунальні організації практично нічого не роблять, ні за що не відповідають, тільки їхнє керівництво отримує заробітну плату своєчасно. От, наприклад, у Києві, у багатьох будинках не має і навіть не планується до кінця жовтня опалення! Хто відповідає за це? ЖЕДи все кивають на Київтеплоенерго, те на Київенерго, а Київенерго на міську владу. А та на «Нафтогаз». І за це ми маємо платити ще більше, щоб їхні топ-менеджери отримували захмарні премії? Далі. Нам пропонують утворювати ОСББ і керувати. Керувати чим? Доведеним до аварійного стану житлово-комунальним господарством? А де амортизаційні відрахування, які постійно списувались з наших платежів для ремонту і модернізації обладнання будинків?

Окрема тема з природним газом. Чому ми маємо за нього переплачувати, якщо відповідно до Конституції він належить нам? Ми маємо платити за нього ціну, яка має складатися із собівартості і вартості транспортування. Для потреб населення газу українського видобутку цілком достатньо. Йдемо далі. Опалення і гаряче водопостачання. Чому б не збільшити частку атомної енергії, яка значно дешевша, ніж використовувати вугілля і газ? Так не тільки не збільшили, а навпаки по атомним станціям дали рознарядку зменшити. Ось це яскравий приклад чиїм інтересам служать всі ці підвищення тарифів. Нам говорять, що ми йдемо в Європу. Так, йдемо, тільки далі від Європи. Бо відсутність майже пів року гарячої води у будинках — це не Європа. Це приклад деградації країни…

В своєму крайньому інтерв'ю мер Кличко заявляє, що коли немає гарячої води, встановлюйте бойлери. Якщо навіть закрити очі на те, що у багатьох людей, особливо похилого віку, немає таких грошей, то виникає питання — які ж бойлери ставити? Газові? Не в кожному будинку їх дозволять встановити. Електричні? То вся електромережа «полетить» — не будувались в радянські часи будинки з такою потужністю електромережі. Що це тоді, як не приклад кричущої некомпетентності?

Дуже гострою для столиці є і транспортна проблема. Вартість проїзду постійно зростає, а якість майже не покращується, нічого не реформується. Автобуси та тролейбуси не мають, як в Європі, виділених ліній, то ж в години пік вони стоять у заторах, рухомий склад трамвайних депо знаходиться переважно в аварійному стані. Постійні аварії на лініях, особливо в години пік — це Європа? За це треба платити вже не 4, а 8 грн? В тій же Німеччині люди чітко знають о котрій годині має приїхати транспорт. І ніхто не спізнюється нікуди. Бо все налагоджено. Більш того, вартість проїзду диференційована: платиш за таку кількість зупинок, яку проїхав. А у нас різниці не має. Одну зупинку ти проїхав чи 20. На старому поламаному радянському трамваї чи на новому «європейському». Можна порівнювати вартість проїзду у транспорті в Києві і в європейських містах. Але чому ніхто не говорить про те, що там поступово запроваджується безоплатний проїзд у транспорті? От вам приклад як там будують соціальну державу. Де ви бачили в Європі маршрутки? Так, і в Індії вони є. Але там і населення більше мільярду, а в нас воно тікає за кордон, за кращою долею.

Наталія Біла

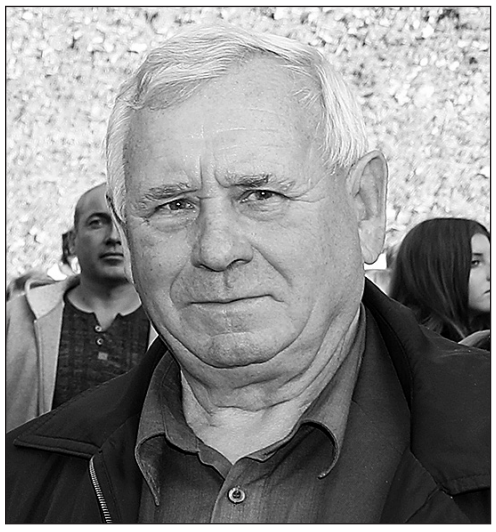
Григорій Курбет

Ігор Рябцов

Іван Лютий

Одним словом, проблеми які десятиріччями не вирішувались, стають все гостріше і не видно поки ні бажання, ні вміння з боку урядовців та місцевої влади якось хоча б поступово рухатися у цьому напрямку. Ми тільки бачимо бажання загнати народ у глухий кут.

І ще важливий момент — без підйому виробництва, без відродження промислового потенціалу країни, в першу чергу, високотехнологічних галузей, не зупинити ні економічну кризу, ні стагнацію країни. Проблеми будуть тільки накопичуватися і ставати ще болючішими. Тому ми на цій акції зараз зібралися і задля підтримки нашої авіаційної промисловості, щоб держава дбала за неї.

Григорій КУРБЕТ, член ПАУ:

– Ми зібралися тут, щоб нас почули урядовці, депутати. До яких пір ми будемо так жити? За що гинуть наші діти і онуки? За те, щоб переважна більшість населення жила бідно, а країна була у боргах?

Профспілки поставили перед владою дуже скромні вимоги. Наприклад, щодо пенсійного забезпечення, встановити з 1 січня мінімальну пенсію на рівні 2840 грн. Ми всі розуміємо, що це мізер. Але навіть за цей мізер доводиться профспілкам боротися. Що можна купити на ці гроші? Молочні продукти, крупи, борошно, м'ясо, рибу, хліб, овочі, фрукти? А одяг і взуття? А побутову хімію, предмети особистої гігієни? А ліки? І цей перелік можна продовжувати. Тільки на скромне харчування при нинішніх цінах потрібно в день приблизно 100–150 грн. Тому вимоги профспілок не є завищеними. Ну і звісно, працююча людина має отримувати таку зарплату, щоб харчуватися не по мінімуму, а так, як це потрібно для її організму. І плюс сплачувати податки, адже чим вища зарплата, тим вища сума податків, тож більше коштів у бюджеті.

Окрема тема — це якість продуктів, яку, схоже, зараз ніхто не перевіряє. Пенсіонер не може дозволити собі купити продукти преміального класу, а виключно бюджетного, а там жахлива якість. Хіба це не позначається на нашому здоров'ї?

Щоб були нормальні пенсії, зарплати у працівників бюджетних галузей гідні, необхідно аби галузі економіки, які дають високу додану вартість, працювали на повну потужність, всіляко підтримувались державою. Ми тут теж за це вийшли. Щоб, зокрема, авіабудування працювало. Щоб ми виготовляли серійно літаки, щоб наші авіакомпанії активно їх експлуатували, а не вживані зарубіжні.

Ігор РЯБЦОВ, член ПАУ:

– На акцію протесту профспілок зібралися всі небайдужі люди, які хочуть таким чином продемонструвати свої вимоги до Уряду, направлені проти підвищення тарифів на природний газ та подальші відповідні підвищення цін та тарифів, які стануть наслідком такого рішення Уряду. Уряд обґрунтовує таку необхідність зростання цін на газ вимогами МВФ. Мовляв, тільки за таких умов МВФ виділить нам черговий кредит і ми уникнемо технічного дефолту. Але виникає питання, а що Уряд зробив для зупинення відтоку коштів з країни та для їхнього повернення? Може якби це було зроблено, нам не потрібні були б кредити МВФ? МВФ не зобов'язує нас брати кредити, він лише пропонує. І умови висуває такі, аби ми з одного боку могли повернути кредит, а з іншого боку, сиділи і далі на фінансовій голці МВФ. Він це робить виключно в своїх інтересах. А де інтереси України? Хто їх відстоює? Ми вже багато років знаходимось в тенетах МВФ. І ситуація з кожним роком все гірша і гірша. Для чого беруться ці кредити МВФ і як вони витрачаються? Хтось з простих громадян знає? Вони беруться для розвитку виробництва і для зростання ВВП країни? Ні! Вони беруться для того, щоб погасити старі кредити і утримати курс гривні, тобто для проведення подальшого, згубного для економіки країни курсу на монетарну політику. Курс гривні буде стабільним, але при цьому кредити будуть дорогі. Ні промисловість, ні громадяни не матимуть змоги брати в Україні дешеві кредити, а отже стагнація і приреченість на наступні роки нам забезпечена. Чому ми не живемо як інші країни, чому ми завжди у всьому вигадуємо власні експерименти, які нас тягнуть не вгору, а донизу? **Всі країни світу як тільки можуть розвивають авіабудівний сегмент промисловості. Надають всілякі преференції, не просто дрібні пільги від щойно вигаданого податку, а серйозні пільги для розвитку. У нас все навпаки, якщо не допоможуть, то ще будуть і заважати працювати. Чому так? Чому авіабудування не гідне підтримки з боку держави? З цими та іншими питаннями ми прийшли під стіни КМУ, щоб задати їх урядовцям і отримати відповіді.**

Іван ЛЮТИЙ, член ПАУ:

– Всеукраїнська акція протесту профспілок продемонструвала, що ми сильні, що проблеми у нас, незалежно від регіонів і галузей, однакові, що всі ми переживаємо за майбутнє країни і її народу.

Так, в регіонах жити важче і злиднів більше, бо за роки незалежності олігархи розграбували і закрили тисячі підприємств, фактично знищивши промисловий потенціал України. Залишились лише ті підприємства, де і керівники, і працівники спільно з профактивом намагались їх зберегти. Але зараз і їхня доля під великим питанням. **Рівень життя людей стрімко падає, а він напряму залежить від рівня промислового розвитку держави, від наявності у неї високотехнологічних виробництв з високою доданою вартістю.** Саме ці сегменти народного господарства підтримують всі розвинуті країни. А у нас розвивають низькорентабельні галузі, при тому експортоорієнтовані. Завтра гряне світова економічна криза, експортери відмовляться купувати у нас цю продукцію, що ми будемо робити? Де будемо брати валюту для купівлі газу? Ніхто про це не думає. І Уряд, і ті, кого він призначає, живуть сьогоднішнім днем, а завтра якось воно буде. Та не буде. Потрібно все планувати, робити прогнози і запобіжники. І тоді не буде катастроф і перманентних криз.

Запрацює промисловість, бюджет країни наповниться коштами, а значить і соціальні питання стане вирішувати простіше, молодь не буде тікати закордон за кращою долею. І тоді у нас буде майбутнє. Саме тому за це ми і вийшли на акцію протесту. АУ

Газета «Авіабудівник України»
Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. У разі передруку матеріалів посилання на газету «Авіабудівник України» обов'язкове. Відповіді на питання з листів до редакції ведеться тільки на сторінках газети. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Газета видається з серпня 2006 року.

Засновник і видавець:
Профспілка авіабудівників України
Головний редактор:
Олександр Палій
Верстка:
Олександр Павленко
Відповідальний за випуск:
Олександр Палій

Поштова адреса редакції:
02002, м. Київ,
вул. Раїси Окіпної, 2, каб. 1203
Тел.: (044) 568-45-74,
факс: (044) 568-45-76
Електронна пошта редакції:
aviabudivnyk1@gmail.com

Видруковано в ТОВ «Мега-Поліграф»
м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
Виходить двічі на місяць
Наклад: 2 500 примірників
www.ukrprofavia.org.ua

Реєстраційне свідоцтво:
КВ 11645-516Р
від 15.08.2006 р.
Підписано до друку 30.10.2018 р.
Замовлення № 21